

DE HEMEL KAN WACHTEN

Kerstspel

door

D. J. EGGENGOOR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE HEMEL KAN WACHTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **D. J. EGGENGOOR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ida: Oudere dame die de winter door brengt aan de Riviera, 65 jaar

Ellie: Oudere dame die de winter door brengt aan de Riviera, 65 jaar

Marie Céleste: de Franse huisbazin, 65 jaar

Fabrice Waterton: een gepensioneerde engelse overste, 70 jaar

Isobel: dochter van Ida, 30 jaar

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de zitkamer van een gehuurde villa aan de Middellandse zee. De kamer is gezellig en comfortabel ingericht.

IDA (*zit op toneel. Het raam, dat uitkijkt op het strand en de zee, is gericht naar de zaal*): Ellie.... Ellie... ben je terug?

ELLIE: Joehoe! Zeker! Ik berg even de boodschappen op. 'k Heb tomaten meegenomen en lekkere meloen als toetjes. O ja, enne.... een diepvrieskip om te braden. (*op met diepvrieskip in de handen*) Hij was in de reclame!

IDA: Wie?

ELLIE: Die kip!

IDA: Ik wou dat je niet altijd die aanbiedingen afliep. Ik heb nu vakantie.... dan wil ik niet op ieder dubbeltje moeten kijken. Dat doe ik al het hele jaar als ik in Nederland ben.

ELLIE: Ik kan het niet laten.... zo ben ik nou eenmaal groot geworden. Ik ga thee zetten.

IDA: Lekker. Hee, kijk uit.... je druppelt!

ELLIE: Wie, ik?

IDA: Nee, die kip. (*kijkt uit het raam*) Zeg, 't is toch wel een heel beeldig kijkje, hè E!

ELLIE (*komt naast haar staan*): Ja, prachtig!

IDA: Je kunt wel zien dat het december is. De enige mensen die je op het strand ziet lopen zijn ouwe mensen.

ELLIE: Overwinteraars aan de Riviera.... net als wij! (*gilletje*) O, mijn kip. (*vlug af*)

IDA (*peinzend*): Ja.... net als wij! Gek hè, ieder jaar denk ik, nu blijf ik dit jaar met de kerstdagen in Nederland. Gewoon een gezellige en misschien, een witte kerst. Maar als ik daar dan in november weer zit, in de mist en de regen, dan denk ik.... vooruit Ida, inpakken en wegwezen.

ELLIE (*op met theeboel*): We hebben het toch lekker samen? Ik heb totaal geen verlangen naar Nederland.

IDA: Dat komt omdat je geen familie hebt.

ELLIE (*schenkt thee*): Alsof het met familie nu allemaal zo rooskleurig is. Ik ben nooit getrouwd geweest en ik heb geen kinderen. En het is natuurlijk zo, wat je niet hebt, dat mis je ook niet.

IDA (*ietwat boosaardig*): Dus jou heeft niemand gewild?

ELLIE (*zacht*): Nee..... mij heeft niemand gewild. Koekje?

IDA: Het spijt me, dat had ik niet moeten zeggen.

ELLIE: In het begin vecht je ertegen.... wil je er niet aan. Je wilt zijn als die anderen..... je vriendinnen. Trouwen, kinderen krijgen. Maar je leert te aanvaarden. Het leven geeft je niet altijd wat je graag wilt hebben.

IDA: Meestal niet, nee!

ELLIE: Maar vergeet niet dat ik veel kon steken in mijn werk als

onderwijzeres. De klas.... de kinderen, dat was m'n leven. Ik ben altijd blij dat ik dat werk heb kunnen doen. Ik heb er veel liefde in gestoken en heb er ook veel liefde voor terug gekregen. En nu nog! Ik kom wel eens in een winkel of sta bij een bushalte en kom dan een oud-leerling tegen. en dan is het meestal van: Hai juf, hoe gaat het! En weet u nog wel van dit of dat.

IDA (*verbitterd*): Soms heb je meer aan vreemden dan aan je eigen vlees en bloed. Neem nou mijn dochter Isobel. Zit daar maar in New York.... en van de een naar de ander. Nu is het geloof ik weer een of ander binnenhuisarchitect, waar ze helemaal hotel - de - botel van is. En zo is het met al die mannen. Eerst staat ze voor ze in lichterlaaie, als een veenbrand! En dan doen ze iets wat haar niet aanstaat en het is afgelopen. Definitief.... fini! (*heftig*) En hoe komt ze erbij om zo te handelen.... om zo te zijn! Zo heb ik haar niet opgevoed... zo heb ik het haar niet geleerd.

ELLIE (*zacht*): Je moet ook van je kinderen houden als ze anders zijn of anders handelen, dan jij zou willen of wensen.

IDA: Ik probeer het; maar het valt me zo moeilijk. En dan mijn zoon Leo. Lief getrouwd met Cobie en alles voor elkaar. Kindje, doorzonwoning met tuin, auto, goeie baan en vakantiehuisje in Schoorl. Laat alles in de steek om op een flatje te gaan hokken met die secretaresse van hem, die afschuwelijke Magda.

ELLIE: Maar als hij nu met Cobie niet gelukkig was, dan...

IDA (*boos*): Ach wat, gelukkig.... gelukkig! Wat is geluk. Denk je soms dat hij met die Magda gelukkig is? Hij is niks meer... zij regeert alles. Leo doe dit even en Leo doe dat even.

ELLIE: Maar hij heeft toch zelf voor Magda gekozen.

IDA: Gekozen zeg je? Ze heeft hem in gepalmd met haar tentakels als een soort... een soort inktvis! Ze mag me niet!

ELLIE: En jij haar ook niet.

IDA: Vind je 't gek? Maar ik probeer in ieder geval om aardig te zijn. Toen Magda jarig was heb ik haar via de bloemist een seringendoempje laten sturen. Maar denk maar niet dat ze me opbelt om me te bedanken. O welnee, het woord bedanken komt in Magda's vocabulaire niet voor! Dus ik bel haar op om te vragen of de boom goed is aangekomen. Zegt ze tegen me, hij is al dood. Ik heb nu eenmaal geen gelukkige hand met planten. Toen zeg ik tegen haar: "Ja, en niet alleen met planten!"

ELLIE: Dat klonk wel erg hatelijk van je, Ida. Nog thee?

IDA: Graag.

ELLIE (*schenkt in*): Ik vergat je dat nog te vertellen. Offe.... vergeten... 't Was meer dat ik het je niet durfde te vertellen.

IDA (*verbaasd*): Niet durfde te vertellen? Waar heb je het in vredesnaam over? Wat durfde je mij niet te vertellen?

ELLIE: Nadat ik boodschappen had gedaan, heb ik een wandeling gemaakt. Ik dacht, ik ga een eindje om. De hele dag binnen zitten en zo!

IDA: Of je gelijk hebt. Je verwacht hier mooi weer, maar meestal valt dat tegen.

ELLIE (*opgewonden*): Ik liep op dat pad, daar bij die tuin met die magnoliabomen. Daarachter begint dat rotspad naar die overhangende rotsen, die een eind in zee uitsteken. Je hebt daar zo'n prachtig uitzicht. En daar stond die man!

IDA: Die man? Welke man?

ELLIE: Nou ja, zo maar een man. Of, nou ja, eigenlijk ook niet zomaar een man. Echt een heer. Kun jij de die film nog herinneren.... van vorige week woensdag. Op t.v.

IDA: Ja. Hoe heette hij ook al weer.... Eh... Rebecca van Alfred Hitchcock.

ELLIE: Ja, precies. Dat meisje ziet dan die man, die Maxim de Winter op een rots staan. En op een manier alsof hij eraf wil springen..... alsof hij een eind aan z'n leven wil maken. En dan roept zij hem toe.... zoiets doe het niet, of zo!

IDA: Jaja, je maakt het wel spannend, zeg!

ELLIE: Ik moest aan die film denken, aan Rebecca, toen ik hem daar zo zag staan. En hij zag er ook zo uit, als in die film. Toen riep ik: "Niet doen... niet doen! De hemel kan wachten."

IDA (*verbaasd*): Dat zei je? De hemel kan wachten?

ELLIE: Ja.

IDA: En hij sprong niet?

ELLIE: Nee, hij sprong niet.

IDA: Weet je dan wel zeker, dat hij het écht van plan was.

ELLIE: Ik dacht het. Hij stond daar zo.... zo troosteloos, zo verlaten. Misschien heb ik me vergist.... was hij alleen maar eenzaam, wat melancholiek. Zo, aan het eind van het jaar.

IDA: En hoe reageerde hij?

ELLIE: Hij lachte en kwam naar me toe. En hij stelde zich voor. Hij is Engelsman. Fabrice Waterton heet hij. En toen zijn we samen nog een eind gaan wandelen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto